

Hlavnými cieľmi tejto ZhC charakteru VhT boli vrcholy zaradené do podmienok odznaku AVEK ležiace v Pyrenejach na území Španielska.

Cestu pripravil, organizačne zabezpečil a viedol D. Kucharik, pričom to bola jeho prvá zahraničná cesta, ktorú pripravil a viedol. Prvá 9 hodinová bezpečnostná prestávka bola na Azúrovom pobreží v peknom mestečku Antheór neďaleko Nice. V pláne bol výstup na druhý najvyšší vrch do oranžova sfarbeného pohoria Esterel na Cap Roux 453 m. Násť cestu na vrchol v vo veľkej horúčave a pri mizernom značení nebolo ľahké, ale niektorým z nás sa to podarilo. Výhľady na pobrežie boli úžasné, dobre padlo aj večerné kúpanie v mori. Nočným presunom sme sa ráno ocitli v malom kniežatstve uprostred Pyrenej v Andorre. Vyšli sme tak v ústrety mnohým ľuďom, ktorí tu ešte neboli.

Prvom dvojďňovou zastávkou sa stal NP Aiguestortes i Estany de Sant Maurici.. Pohorie je formované mnohými žulovými vrchmi s množstvom prírodných ako aj umelo vytvorených jazier prepojených potokmi a riekami. Z horského mestečka Espot sa niektorí rozhodli pokračovať ku jazeru Estany Sant Maurici horskými taxíkmi alebo do vedľajšej doliny ku chate Refugio J. M. Blanc. Cieľom bol vrch Pic de Peguera 2 982 m s peknými výhľadmi na celý NP. Niektorí sa vybrali okolo pekného vodopádu Cascada de Ratera k jazeru Estany de Ratera až po nádhernú vyhladku na celú dolinu Mirador de Estany a nadol k jazeru Estany Sant Maurici. Bivak zvolilo veľa ľudí pri niektorom z mnohých jazier alebo nižšie v lese. Niektorí vystúpili na vrch Pic de Monestero 2 877 m. Nasledoval presun na západ.

Hlavným cieľom bolo Pico de Aneto 3 404 m v NP Posets-Maladeta. Východiskom bol Hospital de Benasque. Do večera sme cez horskú planinu Plan D'Estans vyšli až po horskú chatu Refugio Renclusa 2140 m.(možnosť stanovania). Ráno nastupujeme od chaty na Pico de Aneto 3 404 m. Ja od chaty potom pokračujem doľava cez sedlo Coll de la Renclusa 2 270 m na rozľahlú planinu Plan de Aiguallut, (výborný výhľad na Pico de Aneto). Návrat dolinou okolo mohutného vodopádu Cascada de Aiguallut. Údolie je veľmi navštevované najmä domácimi Španielmi, čomu napomáha kyvadlová doprava po parkovisko La Besurda. Podvečer prichádzajú naši jednotliví účastníci z výstupu uťahani - bola to náročná túra. Noc v neďalekom lesíku pri potoku a hviezdy potešili každého.

Nasledujúci deň po krátkej prehliadke mestečka Benasque sa presúvame do mesta Campo. Z neho nám do dedinky Barbaruéns na nástup na vrch Cotiella zabráni starý labilný most ako aj úzka cesta. Pokračujeme a počas obeda si prezrieme staré historické mesto Ainsa s pekným starodávnym námestím. Poobede zakotvíme v blízkom kempe Ligüerre di Cinca pri priehrade Embalse di Mediano.

Ďalší deň sa presúvame cez veľmi zaujímavé vápencové predhorie Pyrenej až do významného mestečka Torla. Začíname tu vyše trojdňový pobyt v horách. Dnes vystúpime veľmi krásnou dolinou resp. kaňonom Ordesa v Parque Nacional de Ordesa y Monte Perdido. Kaňon Ordesa patrí medzi najkrajšie v Európe a vyniká svojou krásou a mohutnosťou pričom vápencové steny sú vysoké miestami až vyše 800 m. Od roku 1997 je celé územie pod ochranou UNESCO. Z Torly je kyvadlová doprava po parkovisko Pradera de Ordesa. Kaňon vytvára rieka Arzas, ktorá na niektorých miestach vytvára nádherné kaskády a vodopády. Prechod kaňonom po chatu Goriz 2200m zabral od 4 - 7 hodín.. Pri chate je dovolené stanovať na trávnatých miestach a tak večer je celé okolie posiate stanmi a je tu čulý ruch. Aj tu ráno však treba stany zbaliť. Nasledujúci deň sa postupne vydávame na výstup na tretí najvyšší vrch Pyrenej Monte Perdido 3 355 m. Výstup zaberie približne 3 až 4 hodiny pričom záver vedie v neprijemnom sutinovom žľabe s názvom La Escupidera, ktorý má na svedomí doposiaľ vyše 40 obetí , avšak prevažne v zime následkom pádov. Žľab vedie po plošinu Balcon de Pineta a posledných 15 minút nás bez problémov privedie po chodníku v sutinových skalách až na vrchol. Výhľady na všetky svetové strany sú fantastické. Niektorým nestačilo Monte Perdido a tak sa vybrali na Cilindro de Marboré, piaty najvyšší vrch Pyrenej. Náročnosť presahovala klasickú vysokohorskú turistiku, ešteže tam mali nejakí Španieli natiahnuté laná. Ďalší deň a pokračujeme dolinou až po široké sedlo Llano y Cuello de Millaris. Niektorí sa vyberú doľava a v zmysle programu vystúpia na vrch Tobacor 2 779 m, návrat tou istou cestou. My však pokračujeme ďalej až po ústie jaskyne Casteret po pravej strane. Jaskyňa je dlhá 500 metrov. Zopár odvážlivcov sa ide pozrieť aj do jej dovnútra. Ďalší úsek pokračuje cez krasové balvany a skaly, kde je orientácia náročnejšia a trasu určujú len kamenní mužici. Posledný krátky úsek je zabezpečený jednou reťazou a prichádzame do sedla alebo skôr do skalnej brány s názvom Breche Roland 2 804 m. Je to obrovský skalný výlom v hlavnom hrebene s výškou 100 metrov a šírkou 40 metrov a tvorí prirodzenú hranicu a súčasne prechod medzi Španielskom a Francúzskom. Tu si necháme ruksaky a nalahko, asi po 45 minútach vo veľmi veternom počasí vystúpime na vrch El Taillon 3 144 m. Pofotíme a ideme spať, pretože vetrisko je silný. Vrátime sa do sedla a zostupujeme do Francúzska na chatu Saradets 2 587 metrov. Večer pod chatou postavíme stany, navaríme a debatujeme o plánoch do budúcnosti.

Ráno zostupujeme nadol do veľkého prírodného anfitéatra Gavarnie, kde cez tri skalné prahy steká najvyšší vodopád Francúzska a aj celých Pyrenej s ohromnou výškou 422 metrov. Poobede si pozrieme peknú dedinku Gavarnie, počkáme na náš autobus a klesáme do mesta Lourdes. V tomto pútnickom meste je to akoby z inej planéty. Po tichu v horách zažívame množstvo ľudí a veľký komerčný ruch. Po 2 hod prehliadke podvečer odchádzame. Nocou sa presúvame, až do Talianskeho prístavného mesta Janov. Počas 9 hodinovej prestávky si prezrieme starobylé centrum prístav a okúpame sa v mori. Ďalším nočným presunom cez I a A prideme 14:30 do Trenčína, kde sa naša cesta končí.

K úspešnému priebehu cesty ako aj turistického programu prispelo aj veľmi stabilne dobré počasie. Počas zahraničnej cesty sme spoznali krásne a zaujímavé časti Pyrenejí na španielskej strane. Nnevyskytol sa žiadny úraz ani zdravotné problémy. Aj keď toto bola už naša štvrtá cesta do Pyrenejí, treba asi v nich aj niekedy pokračovať.

Cesty sa zúčastnilo 36 účastníkov: Adamko I., Ballo I., Ballo M., Belhadj M., Beňadik T., Čiap M., Čuchor V., Demovič B., Diko M., Fabryová M., Ferjanček P., Gabaj Ján, Gabaj Jozef, Imrišková J., Ivan P., Ivanič M., Ivašková V., Kalma J., Kiššová B., Kleskeň M., Kleskeň T., Kubica B., Kucharik D., Kuchariková D., Ladňáková J., Laštic F., Matzenauer T., Orságh D., Patsch J., Stollmann A., Stráňanek L., Surmanová B., Trokšiar M., Valach I., Vozár F., Vozár J.

Cesta sa vykonala 51 m autobusom KAROSA LC 956 s dvoma vodičmi a merala celkom 4 845 km.

■ Dušan Kucharik. (z priestorových dôvodov redakčne skrátené)